

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ KONWENCJI MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM BELGII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
ORAZ ZAPOBIEGANIA OSZUSTWOM PODATKOWYM
I UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchyłaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 r. (dalej: „Konwencja”), zmienionej Protokołem sporządzonym w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r. (dalej: „Protokół zmieniający”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę i Belgię dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Belgię, dnia 27 czerwca 2019 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Konwencji mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Konwencję. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Konwencji, Protokołu zmieniającego, i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równoległe z Konwencją i Protokołem zmieniającym, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Konwencji zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Konwencji. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Konwencji (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Konwencja”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Belgii: 1 października 2019 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Konwencji począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Konwencji. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 1 lit. b) i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 kwietnia 2020 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 1 lit. b) i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Belgię:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Belgii, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Belgię, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 kwietnia 2020 r.

Jednakże, zgodnie z art. 35 ust. 4 Konwencji MLI, art. 16 ust. 3 zd. 2 Konwencji MLI będzie stosowany w odniesieniu do Konwencji do sprawy przedstawionej właściwemu organowi w dniu lub po dniu 1 października 2019 r. (z wyłączeniem spraw, w których od tego dnia nie zostały spełnione warunki dla ich przedstawienia zgodnie

z Konwencją, w brzmieniu sprzed modyfikacji dokonanej przez Konwencję MLI, bez względu na okres podatkowy, którego dana sprawa dotyczy).

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Rzeczpospolitą Polską a Belgią zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2019 r. poz. 2348.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM BELGII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
ORAZ ZAPOBIEGANIA OSZUSTWOM PODATKOWYM
I UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Belgii,

[ZASTĄPIONY przez art. 6 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[pragnąc zawrzeć nową Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,]~~

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zastępuje tekst odnoszący się do zamiaru eliminowania podwójnego opodatkowania w preambule niniejszej Konwencji:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych *[niniejszą Konwencją]*, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w *[Konwencji]* pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I Zakres stosowania Konwencji

Artykuł 1 Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 3 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

Dla celów [Konwencji], dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek z [Umawiających się Państw], będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa], ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to [Umawiające się Państwo] jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa].

Następujący art. 11 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 11 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE PRZEPISÓW UMÓW PODATKOWYCH W CELU ZASTRZEŻENIA PRAWA STRONY DO OPODATKOWANIA OSÓB MAJĄCYCH MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBĘ NA JEJ TERYTORIUM

[Konwencja] nie wpływa na opodatkowanie przez [Umawiające się Państwo] osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium, z wyjątkiem korzyści przewidzianych w [art. 9 ust. 2, art. 19, art. 20, art. 23, art. 24, art. 25 i art. 28 Konwencji].

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

a) w Belgii:

- 1) podatek od osób fizycznych;
- 2) podatek od spółek;
- 3) podatek od osób prawnych;
- 4) podatek od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą;
- 5) danina uzupełniająca na wypadek kryzysu;

w tym zaliczki, dodatki do tych podatków i zaliczek oraz dodatkowe dopłaty do podatków od osób fizycznych

(zwane dalej "podatkiem belgijskim");

b) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych;
- 2) podatek dochodowy od osób prawnych

(zwane dalej "podatkiem polskim").

4. Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji zostaną wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Rozdział II Definicje

Artykuł 3 Definicje ogólne¹

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a)
 - 1) określenie "Belgia" oznacza Królestwo Belgii, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Królestwa Belgii, w tym morze terytorialne, jak również strefy morskie oraz obszary powietrzne, na których zgodnie z prawem międzynarodowym Królestwo Belgii sprawuje prawa suwerenne lub jurysdykcję;
 - 2) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym obszary poza wodami terytorialnymi, na których, na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Rzeczpospolita Polska sprawuje suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
 - b) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznacza, w zależności od kontekstu, Belgię lub Polskę;
 - c) określenie "osoba" oznacza osoby fizyczne, spółki oraz wszelkie inne zrzeszenia osób;
 - d) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną w Państwie, w którym ma ona siedzibę;
 - e) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" oraz "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają, odpowiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - f) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport wykonywany statkiem morskim, statkiem powietrznym albo pojazdem szynowym lub drogowym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego faktyczny zarząd znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy taki statek morski, statek powietrzny albo pojazd szynowy lub drogowy jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

¹ Brzmienie art. 3 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- g) określenie "właściwy organ" oznacza:
- 1) w przypadku Belgii, w zależności od sytuacji, Ministra Finansów Rządu Federalnego oraz /lub Rządu Regionalnego oraz /lub Wspólnoty, lub jego upoważnionego przedstawiciela; i
 - 2) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- h) określenie "obywatel" oznacza:
- 1) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa,
 - 2) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.
- i) określenie "fundusz emerytalny" oznacza każdą osobę utworzoną w Umawiającym się Państwie:
1. o ile jej działalność polega na:
 - A) administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; lub
 - B) uzyskiwaniu dochodów w imieniu jednej lub większej ilości osób, których działalność polega na administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; i
 2. pod warunkiem, że jest ona także:
 - A) w przypadku Belgii, podmiotem nadzorowanym przez Urząd Usług i Rynków Finansowych (FSMA) lub Narodowy Bank Belgii, lub została zarejestrowana przez Belgijską Administrację Podatkową; lub
 - B) w przypadku Polski, podmiotem utworzonym na podstawie polskiego prawa, który jest nadzorowany lub zarejestrowany przez Komisję Nadzoru Finansowego.
2. Przy stosowaniu Konwencji w dowolnym momencie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono w danym momencie w przepisach prawnych tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 3

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która, zgodnie z prawem tego Państwa, podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, wszystkie jego jednostki terytorialne lub organy lokalne. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł położonych tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat;
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy lub prace montażowe stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiejkolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dowolnego połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, posiada w tym Państwie zakład w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo przez jakiegokolwiek innego niezależnego

przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Rozdział III Opodatkowanie dochodu

Artykuł 6 Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochody osiągnęte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych i zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów osiągniętych z używania lub bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodów z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7 Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można przypisać je temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać takiemu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Zakładowi nie można przypisać zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 7

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych i pojazdów szynowych lub drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
3. W rozumieniu tego artykułu, zyski z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych albo pojazdów szynowych lub drogowych obejmują w szczególności:
 - a) zyski osiągnięte z dzierżawy statków morskich lub powietrznych, z pełnym wyposażeniem i załogą oraz zyski stanowiące okazjonalne źródło dochodu

z czarteru statków morskich i powietrznych bez załogi eksploatowanych w transporcie międzynarodowym;

- b) zyski osiągnane z użytkowania lub dzierżawy kontenerów, o ile kontenery nie są używane wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

4. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, a jeżeli statek morski lub statek żeglugi śródlądowej nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub statek żeglugi śródlądowej ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

5. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9 **Przedsiębiorstwa powiązane**

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; albo
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą, w razie konieczności, porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, jednakże w przypadku gdy osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto.

Bez względu na wcześniejsze postanowienia tego ustępu, dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest:

- a) spółka mająca siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która posiada bezpośrednio, przez nieprzerwany 24 miesięczny okres przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy;
- b) fundusz emerytalny który ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, o ile takie udziały (akcje) lub inne prawa, w związku z którymi, dywidendy są wypłacane, posiadane są dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i).

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają zasad opodatkowania spółki z tytułu zysków, z których dywidendy są wypłacone².

3. Określenie "dywidendy" użyte w tym artykule oznacza dochody z akcji, z akcji gratisowych lub praw do udziału w zysku, akcji w górnictwie, akcji założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw w spółce, przypisane nawet w formie odsetek, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochód z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność przemysłową lub handlową poprzez zakład w nim położony, lub wykonuje wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem

² Brzmienie art. 10 ust. 2 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki, które są położone w drugim Państwie, ani też obciążać niewydziałonych zysków spółki podatkiem od niewydziałonych zysków, nawet jeśli wypłacone dywidendy lub niewydziałone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11 **Odsetki**

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeśli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5% kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki nie podlegają opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, jeżeli są to:

- a) odsetki wypłacane w związku z udzieloną pożyczką, gwarantowaną lub zabezpieczoną, lub z udzielonym kredytem, gwarantowanym lub zabezpieczonym w ramach ogólnych zasad przez Umawiające się Państwo, jego jednostki terytorialne lub organy lokalne w celu promowania eksportu;
- b) odsetki od pożyczek wszelkiego rodzaju przyznane przez przedsiębiorstwa bankowe nie w formie papierów wartościowych na okaziciela;
- c) odsetki wypłacane na rzecz drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.
- d) odsetki wypłacane na rzecz funduszu emerytalnego, o ile wierzytelność z tytułu której odsetki są wypłacane jest posiadana dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i)³.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty ani odsetki uznawane jako dywidendy zgodnie z artykułem 10 ustęp 3 nie są traktowane jako odsetki w rozumieniu tego artykułu.

³ Brzmienie art. 11 ust. 3 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do tych odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność przemysłową lub handlową poprzez zakład tam położony, lub wykonuje wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, organ lokalny lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między dłużnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym odsetki powstają i zgodnie z jego prawem.

Artykuł 12 **Należności licencyjne⁴**

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie, jeżeli osoba ta jest właścicielem należności licencyjnych.

2. Jednakże takie należności mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca jest właścicielem należności licencyjnych, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5% kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie "należności licencyjne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym (know - how) w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; określenie to oznacza również wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania

⁴ Brzmienie art. 12 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

z każdego prawa autorskiego do wszelkich filmów dla kin oraz filmów i taśm dla radia i telewizji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę i gdy prawa lub majątek, z tytułu którego należności licencyjne są wypłacane, faktycznie wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki.

W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jednostka terytorialna, organ lokalny albo osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty tych należności i należności te są ponoszone przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych, w związku ze świadczeniami z tytułu których są wypłacane, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym należności licencyjne powstają, i zgodnie z jego prawem.

Artykuł 13 **Zyski z przeniesienia własności majątku**

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów szynowych lub drogowych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, statków eksploatowanych w żegludze śródlądowej oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych, pojazdów szynowych lub drogowych bądź statków żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

[ZMODYFIKOWANY przez art. 9 ust. 1 lit. b) Konwencji MLI]

[4. Zyski osiągnane z przeniesienia własności akcji w kapitale spółki, której majątek składa się głównie, bezpośrednio lub pośrednio, z majątku nieruchomości położonego w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w Państwie, w którym ten majątek jest położony, jednak tylko w takim rozmiarze, w jakim zyski te można przypisać do majątku nieruchomości położonego w tym Państwie. Określenie "majątek nieruchomy" użyte w tym ustępie nie obejmuje tej części majątku nieruchomości, która jest użytkowana przez przedsiębiorstwo do wykonywania jego działalności zawodowej.]

Następujący art. 9 ust. 1 lit. b) Konwencji MLI ma zastosowanie do art. 13 ust. 4 niniejszej Konwencji⁵:

**ARTYKUŁ 9 KONWENCJI MLI – ZYSKI Z TYTUŁU PRZENIESIENIA
UDZIAŁÓW LUB AKCJI LUB INNYCH PRAW W PODMIOTACH,
KTÓRYCH WARTOŚĆ POCHODZI GŁÓWNIEM Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO**

[Art. 13 ust. 4 Konwencji] będzie miał zastosowanie w odniesieniu do udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście (w zakresie, w jakim takie udziały lub akcje lub prawa nie zostały już objęte), oprócz jakichkolwiek udziałów lub akcji lub praw już objętych przez te postanowienia [Konwencji].

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

**Artykuł 14
Wolne zawody**

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, wówczas

⁵ W praktyce oznacza to, że art. 13 ust. 4 Konwencji (tj. klauzula nieruchomościowa) jest zmodyfikowany w taki sposób, że ma on również zastosowanie do przeniesienia własności porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście.

dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

Artykuł 15 **Praca najemna**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w okresie dwunastu miesięcy, rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego albo pojazdu szynowego lub drogowego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym bądź na pokładzie statku żeglugi śródlądowej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16 **Wynagrodzenia dyrektorów**

1. Honoraria, wynagrodzenia za udział w posiedzeniach i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie dyrektorów lub w radzie nadzorczej albo w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Powyższe postanowienie stosuje się również do wypłat otrzymywanych z tytułu wykonywania funkcji, które zgodnie z ustawodawstwem Umawiającego się Państwa, w którym spółka ma swoją siedzibę, są traktowane jako funkcje o podobnym charakterze do funkcji wykonywanych przez osobę wymienioną w powyższym postanowieniu.

2. Wynagrodzenia, jakie osoba wymieniona w ustępie 1 otrzymuje od spółki, która ma siedzibę w pierwszym Umawiającym się Państwie, z tytułu wykonywania stałej działalności kierowniczej lub działalności o charakterze technicznym, jak również wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu działalności wykonywanej osobiście, będąc wspólnikiem w spółce, innej niż spółka akcyjna, która ma siedzibę w pierwszym Umawiającym się Państwie, są opodatkowane zgodnie z postanowieniami artykułu 15, jeśli dotyczy to wynagrodzeń, które pracownik otrzymuje z tytułu pracy najemnej, i jeśli pracodawca jest spółką.

Artykuł 17 **Artyści i sportowcy**

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochody, mające związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypadają na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas takie dochody, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, wykonywanych w ramach wymiany kulturalnej aprobowanej przez Państwo, w którym artyści lub sportowcy mają miejsce zamieszkania, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 18 **Emerytury⁶**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

⁶ Brzmienie art. 18 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

2. Jednakże, takie emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub zgodnie z jakimkolwiek innym systemem emerytalnym w drugim umawiającym się Państwie, mogą zostać opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak wyłącznie w takim przypadku gdy składki uiszczane na podstawie tych przepisów lub systemu są uznawane przez to drugie Państwo dla celów podatkowych. W takim przypadku, podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10 % kwoty świadczenia brutto.

Artykuł 19 Pracownicy państwowi

1. a) Wynagrodzenia inne niż renty i emerytury, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jeden z jego organów lokalnych osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub tego organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba otrzymująca wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie, i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Renty i emerytury przekazywane przez Umawiające się Państwo albo przez jego organ lokalny bezpośrednio, bądź z utworzonych przez nie funduszy, osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub organu lokalnego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie renty i emerytury podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli ich odbiorca ma w tym Państwie miejsce zamieszkania i posiada jego obywatelstwo.
3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń lub rent i emerytur przekazywanych z tytułu usług świadczonych w ramach działalności przemysłowej lub handlowej wykonywanej przez Umawiające się Państwo lub jeden z jego organów lokalnych.

Artykuł 20 Profesorowie

1. Jakikolwiek wynagrodzenia profesorów lub innych członków personelu nauczającego, posiadających miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, a czasowo przebywających w drugim Umawiającym się Państwie w celu

nauczania lub prowadzenia badań naukowych, na uniwersytecie lub w innej oficjalnie uznanej instytucji naukowej, przez okres nieprzekraczający dwóch lat, są opodatkowane tylko w tym pierwszym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów pochodzących z prac badawczych, jeżeli prace te nie są podejmowane w interesie publicznym, ale głównie w celu osiągnięcia indywidualnej korzyści przez jedną lub więcej określonych osób.

Artykuł 21 **Inne dochody**

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd pochodzą, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomego określonymi w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność przemysłową lub handlową poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą stałej placówki tam położonej i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub 14.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym Umawiającym się Państwie, pochodzące z drugiego Umawiającego się Państwa, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów Konwencji, mogą być również opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli te części dochodu nie są opodatkowane w pierwszym Państwie.

Rozdział IV **Opodatkowanie majątku**

Artykuł 22 **Majątek**

1. Majątek nieruchomy, w rozumieniu artykułu 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania

w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci statków morskich, statków powietrznych i pojazdów szynowych lub drogowych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, oraz w postaci statków żeglugi śródlądowej, jak również mienie ruchome służące do eksploatacji takich statków morskich, statków powietrznych, pojazdów szynowych lub drogowych oraz statków żeglugi śródlądowej podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Rozdział V

Metody unikania podwójnego opodatkowania

Artykuł 23⁷

1. W przypadku Belgii:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii osiąga dochody, nie będące dywidendami, odsetkami lub należnościami licencyjnymi lub posiada części majątku, które podlegają opodatkowaniu w Polsce zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, Belgia zwolni z opodatkowania te dochody lub części majątku, jednak w przypadku, gdy taka osoba jest osobą fizyczną, Belgia zwolni taki dochód z opodatkowania wyłącznie w zakresie, w jakim taki dochód został rzeczywiście opodatkowany w Polsce.

b) Bez względu na postanowienia litery a) oraz wszelkie inne postanowienia Konwencji, Belgia przy określaniu dodatkowych podatków ustanowionych przez belgijskie miasta i aglomeracje, weźmie pod uwagę uzyskany dochód, który został zwolniony z opodatkowania w Belgii zgodnie z literą a). Takie dodatkowe podatki będą obliczane na podstawie podatku, który byłby należny w Belgii, gdyby uzyskany dochód był dochodem ze źródeł położonych w Belgii.

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii jest zwolniony z opodatkowania w Belgii, wówczas Belgia może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, zastosować taką stawkę podatkową, która znalazłaby zastosowanie gdyby taki dochód lub majątek nie zostały zwolnione z opodatkowania.

c) Dywidendy, które spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje od spółki mającej siedzibę w Polsce są zwolnione od opodatkowania podatkiem dochodowym od

⁷ Brzmienie art. 23 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

osób prawnych w Belgii, zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego.

- d) Jeżeli spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę w Polsce, które nie podlegają zwolnieniu na podstawie litery c), takie dywidendy będą jednak podlegały zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, o ile spółka mająca siedzibę w Polsce jest rzeczywiście zaangażowana w prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce. W takim przypadku, dywidendy zostaną zwolnione z opodatkowania zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego z wyłączeniem tych przepisów, które dotyczą sposobu opodatkowania mającego zastosowanie do spółki mającej siedzibę w Polsce lub dochodu z którego dywidendy są wypłacane. Postanowienie to znajdzie wyłączenie zastosowanie do dywidend wypłacanych z zysku zgromadzonego z aktywnego prowadzenia działalności gospodarczej.
 - e) Z zastrzeżeniem ustawodawstwa belgijskiego dotyczącego zaliczania na poczet podatku belgijskiego podatków zapłaconych za granicą, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii, uzyskuje części dochodu, które są włączone do jej ogólnego dochodu podlegającego podatkowi belgijskiemu, na które składają się odsetki lub należności licencyjne, wówczas podatek polski pobrany od tych dochodów będzie zaliczany na poczet podatku belgijskiego należnego od tych dochodów.
 - f) Jeżeli, stosownie do ustawodawstwa belgijskiego, straty poniesione przez przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii w związku z zakładem położonym w Polsce zostały rzeczywiście odliczone od zysków tego przedsiębiorstwa przy opodatkowaniu w Belgii, to zwolnienie przewidziane w literze a) nie ma zastosowania w Belgii do zysków z innych okresów podlegających opodatkowaniu, które mogą być przypisane temu zakładowi, w zakresie, w jakim zyski te były również zwolnione od opodatkowania w Polsce z powodu ich kompensacji z wymienionymi stratami.
2. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

[ZASTĄPIONY przez art. 5 ust. 6 Konwencji MLI]

~~[a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody lub posiada majątek, które stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska z uwzględnieniem postanowień litery b) oraz c) niniejszego ustępu zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania.]~~

Następujący art. 5 ust. 6 Konwencji MLI zastępuje art. 23 ust. 2 lit. a) niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 5 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE METOD UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA (Opcja C)

W przypadku, gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] uzyskuje dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami [Konwencji] mogą być opodatkowane przez [Belgię] (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez [Belgię] wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Belgii]), [Polska] zezwoli na:

- i) odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w [Belgii];
- ii) odliczenie od podatku od majątku takiej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w [Belgii].

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód lub majątek, które mogą być opodatkowane w [Belgii].

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem [Konwencji] dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] jest zwolniony z opodatkowania w [Polsce], wówczas [Polska] może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody, które zgodnie z postanowieniami artykułów, 7, 10, 11, 12, 13, 14 lub 18 Konwencji mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Belgii. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Belgii.
- c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji uzyskane dochody lub posiadany majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce są zwolnione z opodatkowania w Polsce, to Polska może jednak wziąć pod uwagę przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, dochód lub majątek zwolniony z opodatkowania.
- d) Bez względu na postanowienia litery b) dywidendy uzyskiwane przez spółkę mającą siedzibę w Polsce ze spółki mającej siedzibę w Belgii są zwolnione z opodatkowania w Polsce o ile spółka, która ma siedzibę w Polsce posiada

bezpośrednio w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty.

Następujący art. 3 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

[Artykuł 23 Konwencji] nie będzie miał zastosowania w zakresie, w jakim [postanowienia Konwencji] dopuszczają opodatkowanie przez to drugie [Umawiające się Państwo] wyłącznie z tego powodu, że taki dochód stanowi jednocześnie dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

Rozdział VI **Postanowienia szczególne**

Artykuł 24 **Równe traktowanie**

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby, obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Osoby niemające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie będą poddane w żadnym z Umawiających się Państw opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani obywatele drugiego Państwa w takich samych okolicznościach.
3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na ich stan cywilny i rodzinny, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określeniu zysków tego przedsiębiorstwa podlegających opodatkowaniu, są odliczane na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określeniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo pozostaje bezpośrednio lub pośrednio pod kontrolą jednej osoby lub większej ilości osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związany z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Państwa.

6. Postanowienia niniejszego artykułu, bez względu na postanowienia artykułu 2, stosuje się do wszystkich podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub, jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji.

Następujące zdanie drugie art. 16 ust. 3 Konwencji MLI ma zastosowanie do niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 16 KONWENCJI MLI – PROCEDURA
WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w sytuacjach nieuregulowanych [Konwencją].

4. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią zakres środków administracyjnych niezbędnych do zastosowania niniejszej Konwencji, a w szczególności formalności, których powinny dopełnić osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w każdym Umawiającym się Państwie, aby otrzymać w drugim Umawiającym się Państwie obniżenia lub zwolnienia od opodatkowania przewidziane w niniejszej Konwencji.

5. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w zakresie stosowania niniejszej Konwencji.

6. W przypadku gdy,

a) zgodnie z ustępem 1, dana osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, iż działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w celu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu dwóch lat od zaprezentowania sprawy właściwemu organowi drugiego Umawiającego się Państwa,

wszelkie nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy zostaną przekazane do arbitrażu, o ile ta osoba złoży taki wniosek w ciągu dwóch lat, począwszy od dnia w którym można było wnosić o arbitraż. Nierozstrzygnięte kwestie nie powinny być przekazane do arbitrażu, jeżeli w danej sprawie zostało już wydane orzeczenie sądu lub sądu administracyjnego któregośkolwiek z Umawiających się Państw. O ile dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy nie zaneguje wzajemnego porozumienia, które wdraża decyzję arbitrażową, decyzja ta będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw i zostanie wprowadzona w życie niezależnie od terminów przewidzianych przez prawo wewnętrzne obu Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu⁸.

⁸ Brzmienie art. 25 ust. 6 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 26

Wymiana informacji⁹

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

⁹ Brzmienie art. 26 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta, fundacji lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie. Aby otrzymać takie informacje, organy podatkowe Umawiającego się Państwa do którego skierowano zapytanie będą posiadały uprawnienia do egzekwowania ujawnienia informacji objętych tym ustępem, niezależnie od postanowień ustępu 3 lub wszelkich odmiennych przepisów w ich prawie wewnętrznym.

Artykuł 27

Pomoc w egzekucji roszczeń podatkowych

1. Umawiające się Państwa zobowiązują się do udzielania sobie wzajemnej pomocy i wsparcia dla potrzeb wymiany informacji i ściągania podatków wymienionych w artykule 2, jak również wszelkich podatków dodatkowych, dopłat, odsetek, kosztów i kar pieniężnych niemających charakteru karnego.

2. Na wniosek właściwego organu Umawiającego się Państwa, właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa zapewni, zgodnie z przepisami prawnymi tego Państwa w zakresie wymiany informacji i egzekucji wyżej wymienionych podatków, udzielanie informacji i egzekucję należności podatkowych wymienionych w ustępie 1, które są wymagalne w tym pierwszym Państwie. Wierzytelności te nie przyznają żadnych dodatkowych praw w Państwie proszonym i nie jest ono zobowiązane do podejmowania żadnych środków egzekucyjnych, które nie są przewidziane w ustawodawstwie Państwa wnioskującego.

3. Do wniosków, o których mowa w ustępie 2, należy załączyć urzędowo potwierdzoną kopię tytułów egzekucyjnych oraz, jeżeli potrzeba, urzędowo potwierdzoną kopię urzędowych prawomocnych decyzji administracyjnych lub sądowych.

4. W przypadku należności podatkowych, co do których jest możliwe wniesienie odwołania, właściwy organ pierwszego Umawiającego się Państwa w celu zabezpieczenia własnych praw może poprosić właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa o podjęcie środków zabezpieczających zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa; postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do tych środków.

5. Postanowienia artykułu 26 ustęp 1 stosuje się odpowiednio do wszelkich informacji przekazanych do wiadomości właściwego organu Umawiającego się Państwa w ramach wykonywania niniejszego artykułu.

Artykuł 28

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

1. Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na mocy prawa międzynarodowego bądź postanowień umów szczególnych.
2. Dla celów niniejszej Konwencji członkowie misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Umawiającego się Państwa akredytowani w drugim Umawiającym się Państwie lub w państwie trzecim, posiadający obywatelstwo Państwa akredytującego, są uważani za osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie, jeżeli są one w nim poddane takim samym zobowiązaniom w dziedzinie podatków od dochodu i majątku, co osoby mające w tym Państwie miejsce zamieszkania.
3. Niniejsza Konwencja nie ma zastosowania do organizacji międzynarodowych, ich organów lub pracowników ani do osób, które, będąc członkami misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państwa trzeciego, znajdują się na terytorium Umawiającego się Państwa i nie są traktowane jako osoby mające miejsce zamieszkania w jednym albo w drugim Umawiającym się Państwie w zakresie opodatkowania od dochodu i majątku.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Konwencji¹⁰:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW *(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)*

Bez względu na postanowienia [Konwencji], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Konwencji].

¹⁰ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

Artykuł 28A

Ograniczenie korzyści umownych¹¹

Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszej Konwencji, korzyści z niej wynikające nie zostaną przyznane, jeżeli dochód został wypłacony lub otrzymany w związku ze sztuczną strukturą (artificial arrangement).

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Każde Umawiające się Państwo poinformuje drugie Umawiające się Państwo o spełnieniu procedur wymaganych przez jego ustawodawstwo dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Konwencja wejdzie w życie piętnastego dnia po dniu otrzymania drugiej z takich not.
2. Postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie:
 - a) do podatków należnych u źródła od dochodów przypisanych lub zapłaconych, poczynając od dnia 1 stycznia roku następującego bezpośrednio po roku wejścia w życie Konwencji;
 - b) do innych podatków wymierzonych od dochodów za okresy podatkowe rozpoczynające się dnia 1 stycznia roku następującego bezpośrednio po roku wejścia w życie Konwencji;
 - c) do podatków od majątku wymierzonych od części majątku zaistniałych dnia 1 stycznia każdego roku następującego po roku, w którym Konwencja weszła w życie.
3. Konwencja zawarta między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Belgii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku oraz Protokół końcowy podpisane w Brukseli dnia 14 września 1976 r. przestaną obowiązywać i wywierać skutki prawne odnośnie do każdego podatku polskiego lub belgijskiego, objętych przepisami niniejszej Konwencji, zgodnie z postanowieniami ustępu 2.

¹¹ Brzmienie art. 28A zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 30 **Wypowiedzenie**

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego, rozpoczynając od piątego roku po roku wejścia Konwencji w życie, przez złożenie notyfikacji na piśmie, drogą dyplomatyczną, drugiemu Umawiającemu się Państwu. W przypadku wypowiedzenia przed dniem 1 lipca danego roku postanowienia Konwencji przestaną obowiązywać, jak następuje:

- a) do podatków pobieranych u źródła od dochodu przypisanego lub zapłaconego najpóźniej dnia 1 stycznia roku następującego bezpośrednio po roku, w którym nastąpiło wypowiedzenie;
- b) do podatków wymierzonych od dochodów z okresów podatkowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia roku następującego bezpośrednio po roku, w którym nastąpiło wypowiedzenie;
- c) do podatków od majątku wymierzonych od części majątku istniejących dnia 1 stycznia każdego roku następującego po roku, w którym nastąpiło wypowiedzenie.

NA DOWÓD czego, niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez ich odnośne Rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

SPORZĄDZONO w Warszawie, dnia 20 sierpnia 2001 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, francuskim i niderlandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

PROTOKÓŁ¹²

W momencie podpisywania Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Konwencji.

1. Odnośnie do artykułu 7 ustęp 1 i 2:

W przypadku kontraktów dotyczących prac badawczych, dostaw, urządzeń instalacyjnych lub budowy urządzeń albo pomieszczeń przemysłowych, handlowych lub naukowych albo robót publicznych, zyski, które mogą być przypisane zakładowi znajdującemu się w Umawiającym się Państwie, za pomocą którego przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa wykonuje swoją działalność, są określane wyłącznie na podstawie tej części kontraktu, która została rzeczywiście wykonana przez zakład w tym Umawiającym się Państwie, w którym zakład się znajduje.

1A. Odnośnie do artykułu 10 ustęp 2 litera a) oraz artykułu 23 ustęp 2 litera d):

W celu obliczenia nieprzerwanego 24 miesięcznego okresu posiadania, bierze się pod uwagę zarówno miesiące poprzedzające datę wypłaty dywidend jak i miesiące następujące po tej dacie.

2. Odnośnie do artykułu 12 ustęp 3:

W związku ze stosowaniem artykułu 12 ustęp 3 Konwencji nie traktuje się jako wynagrodzenia wypłacane za korzystanie z doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej, wynagrodzeń wypłacanych za pomoc lub usługi techniczne, które mogą być opodatkowane zgodnie z postanowieniami artykułu 7 lub 14.

Jednakże, jeżeli przedmiotem kontraktu będącego podstawą wypłaty wynagrodzenia jest dostarczanie informacji i świadczenie pomocy lub usług technicznych, lecz dostarczanie informacji stanowi znaczne odstępstwo od głównego przedmiotu kontraktu i świadczenie pomocy lub usług technicznych ma charakter czysto uboczny, wynagrodzenia te są w całości traktowane jako należności licencyjne.

2A. Odnośnie do artykułu 15 ustęp 1 i 2:

Uważa się, iż praca jest wykonywana w Umawiającym się Państwie jeżeli działalność pracownika za którą otrzymuje pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, jest rzeczywiście wykonywana w tym Państwie. Działalność jest rzeczywiście wykonywana w Państwie, w którym pracownik jest fizycznie obecny w celu prowadzenia działalności, niezależnie od miejsca podpisania umowy o pracę, miejsca zamieszkania lub siedziby pracodawcy lub osoby wypłacającej wynagrodzenie, niezależnie od

¹² Brzmienie Protokołu zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

miejsca lub czasu dokonania wypłaty wynagrodzenia lub miejsca gdzie wykorzystywane są efekty pracy pracownika.

2B. Odnośnie do artykułu 23 ustęp 1 litera a):

Uważa się, iż dana część dochodu została opodatkowana w Polsce, jeżeli taka część dochodu podlega opodatkowaniu w Polsce na podstawie przepisów podatkowych znajdujących zwykle zastosowanie do takiej części dochodu zgodnie z polskimi przepisami prawa podatkowego.

3. Odnośnie do artykułów 27 i 29:

Bez względu na postanowienia artykułu 29 ustęp 2, postanowienia artykułu 27 Konwencji będą miały zastosowanie:

- a) do podatków pobieranych u źródła od dochodu przypisanego lub zapłaconego w okresie rozpoczynającym się dnia 1 stycznia piątego roku następującego po roku wejścia w życie Konwencji;
- b) do innych podatków wymierzonych od dochodów z okresów podatkowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia piątego roku następującego po roku wejścia w życie Konwencji;
- c) do podatków od majątku wymierzonych od części majątku zaistniałych od dnia 1 stycznia piątego roku następującego po roku wejścia w życie Konwencji.

NA DOWÓD czego, niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez ich odnośne Rządy, podpisali niniejszy Protokół.

SPORZĄDZONO w Warszawie, dnia 20 sierpnia 2001 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, francuskim i niderlandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.